

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2016	Κυρ. Πατ. Α' Οἰκ. Συνόδου (Ἰω. 17,1-13) 28 Μαΐου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἡ αἰώνιος ζωὴ

«Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν» (Ἰω. 17,3)

Θέλω, ἀγαπητοί μου, σήμερα νὰ μιλήσω ἐπάνω σὲ ἓνα θέμα, ποὺ εἶνε ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα. Ἐν τούτοις διστάζω, γιατί φοβᾶμαι μήπως δὲν ὑπάρχουν αὐτιά ν' ἀκούσουν· σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἀρέσκονται σὲ ἄλλα θέματα. Ἀλλὰ ἐγὼ τὰ σβήνω ὅλα καὶ παίρνω αὐτό, ποὺ γράφεται μὲ δέκα ψηφία· «αἰώνιος ζωὴ» (Ἰω. 17,2-3).

«Ἄλλα λόγια ν' ἀγαπιώμαστε»· μίλα μας γιὰ ἔρωτες, γιὰ φιγουρίνια, γιὰ πολιτική, ἀλλὰ ἡ αἰώνιος ζωὴ φαντάζει ὄνειρο, **παραμῦθι**. «Αἰώνιος ζωὴ»; Θὰ γελάση ὁ νέος, θὰ μειδιάση ἡ δεσποινίς, θὰ περιπαίξη ὁ ὑλόφρων «ἐπιστήμων», θὰ τὸ κἀνὴ ἀντικείμενο γελοιογραφίας ὁ δημοσιογράφος. Τί εἶν' αὕτη ἡ «αἰώνιος ζωὴ»!... Μὰ γι' αὐτὴν μιλάει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. Καὶ ἐμεῖς **εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ προβάλουμε** μπροστά σας τὸ τεράστιο αὐτὸ θέμα.

● «Αἰώνιος ζωὴ»! Καὶ ἐν πρώτοις, ἀδελφοί μου, **ὑπάρχει αἰώνιος ζωὴ**; Ἄν ἀνοίξετε τὶς καρδιές σας, καὶ σ' ἐσᾶς ἀκόμα ὑπάρχει κάποια ἀμφιβολία, ἄραγε ὑπάρχει αἰώνιος ζωὴ; Θὰ μπορούσα κι ἀπὸ τὴ φιλοσοφία κι ἀπὸ τὴν ἱστορία τῶν θρησκευτῶν κι ἀπὸ τὴν ἱστορία τῶν λαῶν κι ἀπὸ τὴν παγκόσμιο ἱστορία, προπαντὸς δὲ ἀπὸ τὴν ψυχολογία, νὰ παρουσιάσω ἀποδείξεις ὅτι ὑπάρχει αἰώνιος ζωὴ. Ἀλλὰ γιὰ μένα οἱ ἄλλες μαρτυρίες δὲν ἀξίζουν μιὰ πεντάρα· μιὰ ἀπόδειξις εἶνε ἀνώτερη ἀπ' ὅλες καὶ μὲ φτάνει αὐτὴ καὶ μόνη· βράχος ἀκλόνητος, ἐπάνω στὸν ὁποῖο στηρίζω τὴν πίστι μου, εἶνε τὰ λόγια ὅχι τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βῆτα, ἀλλὰ **τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ**. Ἐὰν ὑπάρχη ἓνας γιὰ τὸν ὁποῖο μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν εἶπε ψέμα «οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ» (Ἰσ. 53,9 = Α' Πέτρ. 2,22) καὶ νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι εἶνε ἀλάθητος καὶ αἰώνιος, αὐτὸς εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35), εἶπε.

Αὐτὸς λοιπὸν πιστοποίησε καὶ κήρυξε καὶ διακήρυξε, ὅτι **ὑπάρχει αἰώνιος ζωὴ**.

✓ Ὅχι μόνο στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, ἀλλὰ σὲ ὄλο τὸ εὐαγγέλιο ὁ Χριστὸς κατ' ἐπανάληψιν κηρύττει τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ διαλαλεῖ, ὅτι πέρα ἀπὸ τὸν ὑλικὸ κόσμον ἀπλώνεται ἓνας ἀφάνταστα ὠραῖος κόσμος, τὸν ὁποῖο ὁ Χριστὸς μὲ τὴ δική του γλῶσσα ὠνόμασε **«βασιλείαν τῶν οὐρανῶν»** (βλ. Ματθ. 4,17· 5,3,10· 10,7· 19,14 κ.ά.).

✓ Ἀρκεῖ νὰ δῆτε τὴν φοβερὴ εἰκόνα τῆς μελλούσης κρίσεως (βλ. ἔ.ἀ. 25,31-46), ν' ἀκούσετε τὸ ψυχωρράγημα τοῦ ληστοῦ στὸ Γολγοθᾶ «**Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου**» καὶ τὴν ἀπάντησι τοῦ Κυρίου «**Ἄμην λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ**» (Λουκ. 23,42-43). Βεβαίωσε λοιπὸν ὁ Χριστὸς τὸν κόσμον τὸν ἀθάνατο.

✓ Διαβάστε ἀκόμη τὸ οὐράνιο ἐκεῖνο εὐαγγέλιο ποὺ διαβάζεται στὶς κηδεῖες –θὰ διαβαστῆ καὶ στὴ δική μας–, ὅπου ὁ Χριστὸς λέει· «**Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεῦων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν**» (Ἰω. 5,24). Δὲν ὑπάρχει θάνατος γι' αὐτὸν ποὺ πιστεύει στὸ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶπε «**Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ**» (ἔ.ἀ. 11,25).

Λοιπὸν ὑπάρχει ἡ αἰώνιος ζωὴ. Τὴν βεβαιώνει ὁ Χριστός, τὴν πιστοποιοῦν τὰ θαύματά του, τὴν καθαγιάζει ὁ Γολγοθᾶς, τὴν φωνάζει ἡ Ἀνάληψίς του, τὴν κραυγάζει ἡ Πεντηκοστή καὶ ὅλη ἡ ζωὴ τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας.

● Ἀλλὰ θὰ μὲ ρωτήσετε· **Ποιά εἶνε, τί εἶδους εἶνε αὕτη ἡ αἰώνιος ζωὴ**; Δυσκολεύομαι ν' ἀπαντήσω. Θὰ ἔπρεπε νὰ βρισκεται ἐδῶ ἓνα Χερουβὶμ ἢ Σεραφίμ, ὁ Μέγας Βασίλειος ἢ ὁ Χρυσόστομος, γιὰ νὰ δώσουν ἀπάντησι. Τί εἶδους εἶνε ἡ αἰώνιος ζωὴ μὴ ρωτᾶτε ἐμένα. Συνιστῶ καὶ παρακαλῶ, στὸ σπῆτι σας ν' ἀνοίξετε καὶ νὰ μελετήσετε· **α')** τὸν 86ο ψαλμὸ τοῦ Δαυὶδ (Ψαλμ. 86ος), **β')** τὴν Δευτέρα (Β') πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ

του Παύλου στο 12ο κεφάλαιο (Β' Κορ. 12ο), και **γ')** στο τέλος της Καινής Διαθήκης τα κεφάλαια 21 & 22 της 'Αποκαλύψεως (Απ. 21ο, 22ο). Σ' αυτά τα τρία μέρη της Γραφής θα δήτε **ένα όραμα θεσπέσιο**.

α') 'Ο μὲν Δαυὶδ ψάλλει τὴν **Σιών**· «*Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ*». «*Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ*» καὶ «*ὡς εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοί*» (Ψαλμ. 86,3,5,7)· εἶνε λόγια τοῦ ψαλμοῦ, πού θα χρειαζόταν ὦρα νὰ τὰ ἐρμηνεύσουμε. Θέλετε νὰ δῆτε ποιά εἶνε ἡ Σιών; Ἀκούστε τὸ σημερινὸ δοξαστικὸ πού ὑμνεῖ τοὺς ἁγίους πατέρας. Χαίρετε, λέει, πατέρες ἅγιοι, «*τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι*»· ἡ μυστικὴ **Σιών εἶνε ἡ Ἐκκλησία** τοῦ Χριστοῦ, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

β') 'Ο ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι ἀνέβηκε «*ἕως τρίτου οὐρανοῦ, ...ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον*» (Β' Κορ. 12,2,4). Λέγε μας, Παῦλε ἀπόστολε, τί ἄκουσες ἐκεῖ; Εἶδα, λέει, καὶ ἄκουσα πράγματα πού δὲν μπορεῖς νὰ τὰ περιγράψης. Ὅπως ἂν ἓνας ἄγριος πάη στὸ Λονδῖνο ἢ στὴ Μόσχα, καὶ κατόπιν ἐπιστρέψῃ στὴ ζούγκλα καὶ τὸν ρωτοῦν οἱ δικοὶ του τί εἶδε, δὲν θὰ μπορῇ νὰ περιγράψῃ τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόρασι κ.τ.λ., ἔτσι καὶ πολὺ περισσότερο ἓνας ἄνθρωπος γήινος δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὸν παράδεισο.

Τί εἶνε ἡ αἰώνιος ζωὴ; 'Ο Χριστὸς εἶπε· «*Αὕτη ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωμεν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν*» (Ἰω. 17,3). Αἰώνιος ζωὴ! Ἐκεῖ ὁ χρόνος θὰ κυλᾷ τὰ ρεύματά του χωρὶς τέλος. Ὑπάρχει στὸ Ψαλτήρι ἓνα χωρίο πού λέει ὅτι «*χίλια ἔτη ...ὡς ἡ ἡμέρα ἢ ἐχθὲς, ἥτις διήλθε*» (Ψαλμ. 89,4). **Χίλια χρόνια = σὰν μιὰ μέρα!** τί περίεργη «ἀλγευρική» ἐξίσωσι εἶν' αὕτη; Σὰς συνέβη ποτὲ νὰ ἔχετε μία γλυκεῖα συνάντησι μὲ ἓνα πρόσωπο ἀγαπημένο; Περνᾶνε οἱ ὥρες χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε. 'Ο χρόνος περνᾷ ὅταν ὑπάρχουν ἐνδιαφέροντα, θέλγητρο, ὅταν ὁ ἄνθρωπος αἴρεται στὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ αἰώνια· ἀντιθέτως ὁ χρόνος εἶνε βαρὺς καὶ ἀφόρητος ὅταν βρισκώμαστε μπροστὰ στὸ φέρετρο ἀγαπητοῦ προσώπου. Ἔτσι πλησιάζουμε κάπως στὴν ἐρμηνεία τοῦ χωρίου «*χίλια ἔτη ...ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς...*». Ἐνα ἀνέκδοτο λέει, ὅτι σ' ἓνα μοναστήρι ἓνας εὐσεβὴς καλόγηρος εἶδε στὸ Ψαλτήρι τὸ χωρίο αὐτό, καὶ λέει· «*Ἀδύνατον. Ὑπάρχει χίλια χρόνια*»; Δὲν λέει ἐδῶ ἀλήθεια ὁ ψαλμωδός –Θεέ μου, συχώρεσέ με– κάποιον σφάλμα ὑπάρχει ἐδῶ». Μιὰ μέρα πῆρε τὸ τσεκούρι καὶ πῆγε νὰ κόψῃ ξύλα γιὰ τὸ μοναστήρι. Καθὼς βᾶδιζε μέσ' στὸ δάσος, ἀκούει ἓνα τραγούδι ὀλόγλυκο. Ἄφησε τὴ δουλειά του καὶ ἄκουγε ἄκουγε συναπαρμένος. Κάποτε τὸ τραγούδι σταμάτησε. Πό-

σος χρόνος εἶχε περάσει νομίζετε; 300 χρόνια! καὶ τοῦ φάνηκε σὰν νὰ ἦταν 1 ὥρα!

Ἦ πόλις τοῦ Θεοῦ, Σιών ἁγία, παράδεισε, γλυκυτάτη πατρίδα· ὡ ζωὴ αἰώνιος, μὲ τὰ τραγούδια σου, μὲ τὰ ἀλληλούια, μὲ τοὺς πατέρας καὶ τὰ ἄυλα πνεύματα! Ὅλα μπορεῖ νὰ 'νε ψέμα· ἓνα δὲν εἶνε ψέμα, ἢ αἰώνιος ζωὴ.

* * *

Ἀδελφοί μου! Ὅπως ὅλα τὰ ποτάμια καταλήγουν στὴ θάλασσα, ἔτσι κ' ἐμεῖς ὅλοι πέφτουμε μέσα στὸ ἀχανὲς πέλαγος τῆς αἰωνιότητος, πού ὅλους **μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς περιμένει**. ● Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα· **ἐμεῖς εἴμαστε ἄξιοι τῆς αἰώνιου ζωῆς;** Ποιὸς ἀπὸ σᾶς θὰ ἄφηνε μέσα στὸ σαλόνι του νὰ μπῆ ἓνας χοῖρος; ἢ ποιὸς κηπουρὸς θὰ ἐπέτρεπε στὸ περιβόλι του νὰ μπῆ ἓνα γουρούνη; Κανείς. Ἔ, πολὺ περισσότερο ὁ καθαρὸς καὶ ἅγιος καὶ ἀμόλυντος Θεὸς δὲν θὰ δεχτῆ χοιρώδεις ὑπάρξεις στὸ σαλόνι του, στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖ θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη συνάντησι, καὶ ἐκεῖ δὲν ἔχουν θέσι ὅσοι μοιάζουν μὲ γουρούνια καὶ σκυλιά. –Τί γλῶσσα εἶν' αὕτη πού μιλάς; θὰ πῆτε. Δὲν τὸ λέω ἐγώ.

γ') Ἀνοῖξε τὴν Ἀποκάλυψι – πᾶμε τώρα στὸ τρίτο χωρίο ἀπὸ αὐτὰ πού σᾶς συνέστησα. Ἐκεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέει· Εἶδα τὴν **πόλιν τοῦ Θεοῦ** σὰν νύφη στολισμένη, εἶδα τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ θαύμαζα. Εἶχε θεμέλια μὲ πολύτιμους λίθους, κάστρα καὶ πύργους, πλατεῖα ἀπὸ χρυσάφι, ποτάμι μὲ νερὸ κρυστάλλινο καὶ **τεῖχος** τετράγωνο μὲ τρεῖς πύλες πρὸς ἀνατολάς, τρεῖς πρὸς δυσμάς, τρεῖς πρὸς βορρᾶν, τρεῖς πρὸς νότον. Σὲ κάθε πύλη φρουροῦσαν ἄγγελοι καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς εἰσερχομένους ζητοῦσαν διαπιστευτήρια. Ξαφνικὰ ὅμως ἀκούγεται· «*Ἔξω! ἔξω τὰ σκυλιά, ἔξω οἱ μάγοι, ἔξω οἱ πόρνοι καὶ φονιᾶδες καὶ οἱ εἰδωλολάτρες, ἔξω πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος*» (βλ. Ἀπ. 21,2,10-27,22,15). Δὲν ἔχει θέσι στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κάθε τι ἀκάθαρτο. Ἐκεῖ μόνο καθαρότης καὶ ἀγιότης.

Καθὼς λοιπὸν πλησιάζουμε νὰ περάσουμε τὴ γέφυρα τοῦ θανάτου καὶ νὰ φτάσουμε στοὺς πυλῶνες, **ἐτοιμάστε τὰ εἰσιτήριά σας**. Ἦ κόσμη μάταιε, πού πασχίζεις νὰ ἐξασφαλίσῃς εἰσιτήριο γιὰ ἓνα ποδοσφαιρικὸ μάτς! Πίστεψέ με καὶ προτοῦ κλείσης τὰ μάτια, ἀγόρασε τὸ εἰσιτήριό σου γιὰ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Δὲν θὰ μετανιώσης, θὰ μὲ θυμηθῆς. Ἀγόρασε τὸ εἰσιτήριό σου, γιὰ ν' ἀκούσης «*Εἶσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου*» (Ματθ. 25,21,23), στὴ χαρὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ὁποίας εἶθε ὅλοι δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ν' ἀξιωθοῦμε, ἀδελφοί· [ἀμήν].

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**